

ด่วนที่สุด

ที่ ยธ ๐๓๐๒.๑/๑๐๖๓

กระทรวงยุติธรรม
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงยุติธรรมขอเสนอเรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑ ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๒ วรรคสอง บัญญัติให้กฎหมายที่มีใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎหมาย หรือกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ หากมิได้มีการออกกฎหมายดังกล่าวหรือยังมิได้ดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติในเรื่องนั้นก่อภาระหรือเป็นผลร้ายต่อประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวเป็นอันสิ้นผลบังคับ แต่ในกรณีที่บทบัญญัติในเรื่องนั้นให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับได้โดยไม่ต้องมีกฎหมายหรือดำเนินการดังกล่าว โดยระยะเวลาสองปีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะมีมติขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปี และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาสองปีดังกล่าว

๑.๒ ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๙ (๑) กำหนดให้ระยะเวลาสองปีตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง สำหรับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้นับแต่เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (นับแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

โดยที่บรรดากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้บังคับ (วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒) จะครบกำหนดระยะเวลาการออกกฎหมายหรือดำเนินการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๙ (๑)

แห่งพระราชบัญญัติ ...

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ จึงมีความเร่งด่วนที่ต้องเสนอเรื่องต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อขอขยายระยะเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ออกไปอีก ๑ ปี

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ ความเป็นมาของเรื่อง

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง ความว่า กฎหมายที่มีใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎ หรือกำหนดให้รัฐต้อง ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จาก กฎหมายนั้นได้ หากมิได้มีการออกกฎดังกล่าวหรือยังมิได้ดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติในเรื่องนั้นก่อภาระหรือเป็นผลร้ายต่อประชาชน ให้บทบัญญัติ ดังกล่าวเป็นอันสิ้นผลบังคับ แต่ในกรณีที่บทบัญญัติในเรื่องนั้นให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชน ให้บทบัญญัติ ดังกล่าวมีผลบังคับได้โดยไม่ต้องมีกฎหรือดำเนินการดังกล่าว โดยระยะเวลาสองปีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะมีมติ ขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปี และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาสองปีดังกล่าว ทั้งนี้ มาตรา ๓๙ (๑) กำหนดให้ระยะเวลาสองปีตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง สำหรับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้นับแต่เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (นับแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๓/ว ๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แจ้งเวียน เรื่อง การพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ แจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยเร่งรัดออกกฎหรือ ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ตามแนวทางการดำเนินการดังกล่าวโดยเร็ว เพื่อมิให้ บทบัญญัติของกฎหมายสิ้นผลบังคับลงอันจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายแก่การบริหารราชการ แผ่นดินหรือต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยที่ขณะนี้ใกล้จะครบกำหนดระยะเวลาสำหรับการออกกฎ หรือดำเนินการตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ แล้ว โดยบทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวในส่วนที่ต้องมีการออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเสียก่อน เพื่อให้ประชาชน สามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ จะสิ้นผลบังคับ หรือมีผลบังคับได้ทันที โดยไม่ต้องออกกฎ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาจึงได้รวบรวมเอกสารต่างๆ ที่อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐในการพิจารณาดำเนินการ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เช่น กฎหมาย กฎเกณฑ์

มติคณะรัฐมนตรีและความเห็นหรือคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนา
กฎหมาย ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานของรัฐให้สามารถดำเนินการได้ทันภายในระยะเวลา
ที่กฎหมายกำหนดหรืออาจพิจารณาขอขยายระยะเวลาการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด
ต่อคณะรัฐมนตรีออกไปอีก ๑ ปี ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ วรรคสอง และมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

๓.๒ เรื่องที่ได้ดำเนินการมาแล้ว

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานของรัฐมีภารกิจเกี่ยวข้องกับการควบคุมและแก้ไขฟื้นฟู
พัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง โดยมีกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบใช้บังคับ จำนวน ๕ ฉบับ ได้แก่
(๑) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (๒) พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕๐๖ (๓) พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐
(๔) พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ (๕) พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งมาตราในพระราชบัญญัติ
เหล่านี้ กรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรอง (กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศฯ) เสร็จสิ้น
เรียบร้อยแล้ว แต่ทั้งนี้ ยังมีบางรายมาตราในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติ
การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้อำนาจ
ไปออกกฎหมายลำดับรอง แต่ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ยังไม่มี ความจำเป็นต้องใช้มาตรการเหล่านี้
จึงยังมิได้ออกเป็นกฎหมายลำดับรองขึ้นมาใช้บังคับ ทั้งนี้ บางรายมาตราที่ยังไม่มีการออกกฎหมายลำดับรอง
อาจเข้าข่ายที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และหากเข้าข่าย จะต้องดำเนินการออกกฎ
ภายในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ แต่ทั้งนี้ อาจพิจารณาขอขยายระยะเวลาการออกกฎต่อคณะรัฐมนตรี
ออกไปอีก ๑ ปี ก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๓.๓ สารสำคัญและข้อเท็จจริงของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรม โดยกรมราชทัณฑ์ ได้สำรวจตรวจสอบบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ในความรับผิดชอบของตน ว่ามีกรณีใดบ้างที่ยังไม่มีการออกกฎหมายหรือดำเนินการ จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๓.๓.๑ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖ มาตรการบังคับโทษด้วยวิธีการอื่นนอกจาก การควบคุม ชัง หรือจำคุกไว้ใน
เรือนจำ ยังมิได้ออกเป็นกฎกระทรวง เนื่องจากเป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในด้านการควบคุม
ผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ตามภารกิจ และเป็นเพียงตัวเลือกหนึ่งที่อาจนำมาใช้เพื่อสนับสนุนภารกิจของ
กรมราชทัณฑ์ในอนาคต ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีสถานการณ์หรือความจำเป็นจะต้องใช้มาตรการนี้ และ
เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามภารกิจของกรมราชทัณฑ์โดยแท้

มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการราชทัณฑ์
มีอำนาจกำหนดอาณาบริเวณภายนอกเรือนจำซึ่งเป็นที่สาธารณะเป็นเขตปลอดภัย โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา พร้อมแสดงแผนที่ของอาณาบริเวณดังกล่าว เพื่อให้อำนาจเจ้าพนักงานเรือนจำสามารถ
ดำเนินการตรวจค้นบุคคลหรือยานพาหนะที่มีพฤติการณ์และเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลหรือยานพาหนะใด

อาจส่งยาเสพติด สารระเหย อาวุธปืน เครื่องกระสุน ระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวุธปืน โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งวัตถุอื่นที่เป็นอันตรายหรือกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำ ยังมิได้ออกเป็นประกาศ เนื่องจากเจตนาธรรมเนียมตามมาตรานี้ จะนำมาใช้กับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ตลอดจนใช้เรือนจำในภูมิภาคอื่นๆ ที่ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้งเรือนจำ/ทัณฑสถาน มีกำแพงเรือนจำอยู่ติด “ที่สาธารณะ” ซึ่งง่ายต่อการลักลอบโยนสิ่งของต้องห้ามข้ามกำแพงเรือนจำเข้าไปในเรือนจำ หรือเป็นเรือนจำความมั่นคงสูงมีสภาพการณ์ที่อาจมีแนวโน้มก่อความไม่สงบขึ้นบริเวณโดยรอบเรือนจำ อันส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำแห่งนั้น แต่ทั้งนี้ สถานการณ์ความไม่สงบหรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยดังกล่าวทั้งในชายแดนภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ อยู่ในภาวะปกติและในปัจจุบันยังไม่มี ความจำเป็นต้องใช้มาตรการนี้

มาตรา ๓๑ การจำแนกประเภทหรือชั้นของเรือนจำ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนด ยังมิได้มีการออกเป็นประกาศ เนื่องจากเป็นกระบวนการจำแนกประเภทหรือชั้นของเรือนจำ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเรือนจำ/ทัณฑสถาน ของกรมราชทัณฑ์ตามภารกิจ ซึ่งในปัจจุบันกรมราชทัณฑ์สามารถจำแนกประเภทหรือชั้นของเรือนจำได้อยู่แล้ว ตามหน้าที่และอำนาจที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงยังไม่มีเหตุที่จะต้องจำแนกประเภทหรือชั้นเรือนจำเพิ่มเติม

มาตรา ๓๒ ให้กรมราชทัณฑ์กำหนดชื่อเรือนจำ โดยใช้คำว่า “เรือนจำ” เป็นคำขึ้นต้นแล้วต่อด้วยชื่อของเรือนจำ และเขตความรับผิดชอบของเรือนจำโดยอาจกำหนดให้ครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัด ยังมิได้มีการออกเป็นประกาศ เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับชื่อเรียกขานของเรือนจำเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบัน ชื่อของเรือนจำยึดถือตามข้อ ๓ ก. (๑๑) (๑๒) (๑๓) แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับเขตความรับผิดชอบของเรือนจำ มีเขตความรับผิดชอบสามารถควบคุมผู้ต้องขังตามคำสั่งของศาลแต่ละภูมิภาคได้อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลของแต่ละท้องที่ ปัจจุบันจึงยังไม่มี ความจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้

มาตรา ๓๓ การกำหนดอาณาเขตในสถานที่อื่นที่มีใช้เรือนจำให้เป็นสถานที่คุมขังเพื่อดำเนินกิจการตามภารกิจของกรมราชทัณฑ์ ให้สามารถทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ได้ดำเนินการออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดสถานที่คุมขัง พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่ในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงฉบับนี้ วางหลักไว้ว่า เมื่ออธิบดีได้วางระเบียบตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง เกี่ยวกับการบริหารงานและการอื่นอันจำเป็นในสถานที่คุมขังใดตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี แล้วให้อธิบดีจัดให้มีบัญชีสถานที่คุมขังนั้นและประกาศในระบบสารสนเทศของกรมราชทัณฑ์ให้ทราบถึงอาณาเขต และวัตถุประสงค์ของสถานที่คุมขังแต่ละแห่ง ยังมิได้มีการออกประกาศดังกล่าว เนื่องจากเป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในด้านการควบคุมผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ตามภารกิจ และเป็นเพียงตัวเลือกหนึ่งที่น่านำมาใช้เพื่อสนับสนุนภารกิจของกรมราชทัณฑ์ในอนาคต ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีสภาพการณ์หรือความจำเป็นจะต้องใช้มาตรการนี้

มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานในเรือนจำ และสถานที่คุมขังการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเรือนจำและเจ้าหน้าที่ การแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัย ผู้ต้องขัง การปฏิบัติตัวของผู้ต้องขังแต่ละประเภท และการอื่นอันจำเป็น ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติใน มาตราอื่นในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ฐานอำนาจในการวางระเบียบกรมราชทัณฑ์ไว้ แต่หาก ในอนาคตมีสถานการณ์หรือความจำเป็นเกี่ยวกับการบริหารงานเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง ตามมาตรา ๓๓ เพิ่มเติมขึ้นมา อธิบดีก็ชอบที่จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓๔ ออกระเบียบกรมราชทัณฑ์เพื่อวางเนื้อหาเพิ่มเติมให้ สอดคล้องกับการดำเนินงานในขณะนั้นได้

มาตรา ๗๒ (๗) ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้เข้ามาหรือให้ออกไปจากเรือนจำ หรือ ครอบครองหรือใช้ในเรือนจำ หรือรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งสิ่งของต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๗) สิ่งของอื่นที่ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือนจำหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง ยังไม่มีการออกเป็นกฎกระทรวงเพิ่มเติม เนื่องจากยังไม่มีสิ่งของใดๆ ที่จะกำหนดเป็น สิ่งของต้องห้ามเพิ่มเติม

มาตรา ๗๓ (๕) ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้เข้ามาหรือให้ออกไปจากเรือนจำ หรือ ครอบครองหรือใช้ในเรือนจำ หรือรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งสิ่งของต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๕) สิ่งของอื่นที่ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเรือนจำหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง ยังไม่มีการออกเป็นกฎกระทรวงเพิ่มเติม เนื่องจากยังไม่มีสิ่งของใดๆ ที่จะกำหนดเป็น สิ่งของต้องห้ามเพิ่มเติม

มาตรา ๗๖ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติ คณะรัฐมนตรีที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ใน หมวดเฉพาะกาล ซึ่งนำมาใช้ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และ มติคณะรัฐมนตรีที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ก็ให้ใช้กฎหมายเดิมที่ออกตาม พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ไปพลางก่อนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายใหม่ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้มีการดำเนินการออกกฎกระทรวง และระเบียบกรมราชทัณฑ์ ตามฐานอำนาจที่ได้บัญญัติ ให้ไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ครบถ้วนแล้ว เว้นแต่เป็นเรื่องตามมาตราข้างต้น และยกเว้น เป็นกรณีที่กฎหมายตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีฐานอำนาจให้ไว้ แต่กฎหมายฉบับเดิม มีบัญญัติให้อำนาจไว้และจำเป็นต้องใช้บังคับอยู่

๓.๓.๒ พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการ ตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗

มาตรา ๗ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการโอนนักโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ยังมิได้ดำเนินการออกเป็นกฎกระทรวง เนื่องจากมีระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการโอน นักโทษว่าด้วยการยื่นคำโอนตัวนักโทษ และการดำเนินการรับมอบ – ส่งมอบนักโทษ พ.ศ. ๒๕๒๙ กำหนด แบบฟอร์ม “แบบคำขอโอนนักโทษไทย” โดยในข้อ ๔ ของแบบฟอร์มนี้มีถ้อยคำระบุว่า “ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเดินทางกลับมารับโทษต่อในราชอาณาจักรไทยของ นาย/นาง/นางสาว..... ข้าพเจ้าจะเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น” ซึ่งหลักปฏิบัตินี้ได้ถือปฏิบัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ จนถึงปัจจุบัน กรณีจึงยังไม่มี การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗

๓.๓.๓ อนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในเรื่องตีความในตัวบทกฎหมาย กรมราชทัณฑ์ สังกัดกระทรวงยุติธรรมจึงได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณา ในประเด็นตามข้อ ๓.๓.๑ และ ๓.๓.๒ ว่าอยู่ในข่ายที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ ในระหว่างขอหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเป็นกรณีที่อาจจะพิจารณา ดำเนินการไม่ทันภายในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ กรมราชทัณฑ์ จึงได้เสนอเรื่องให้กระทรวงยุติธรรม นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอมติอนุมัติให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีต้องมีมติอนุมัติก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว กล่าวคือ ต้องมีมติก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และหากในภายหลังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามข้อ ๓.๓.๑ และ ๓.๓.๒ หรือประเด็นอื่นใดในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษา คดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๒ ในมาตราใดจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมราชทัณฑ์ สังกัดกระทรวงยุติธรรม จะได้ดำเนินการออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายใต้กรอบระยะเวลา ๑ ปี ที่คณะรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติให้ขยาย ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ต่อไป

๓.๔ กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งใดๆ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เรื่อง การเร่งรัดออกกฎหรือ ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแนวทางตามที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยเร่งรัดออกกฎหรือ ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามแนวทางการดำเนินการดังกล่าวโดยเร็ว และอาจพิจารณา ขยายระยะเวลาการออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อคณะรัฐมนตรีออกไปอีก ๑ ปี และ คณะรัฐมนตรีต้องมีมติให้ขยายก่อนที่จะครบกำหนดเวลาในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

การบังคับใช้กฎหมายของภาครัฐ และหน่วยงานราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมดังเจตนารมณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ และเป็นการทำให้ประชาชนสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กฎหมาย” หมายความว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติและประมวลกฎหมาย

“กฎ” หมายความว่า กฎตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง บรรดาที่มีผลให้เกิดภาระแก่ประชาชน หรือการไม่ปฏิบัติตามจะมีผลให้ต้องได้รับโทษหรือเสียสิทธิ หรือกระทบต่อสถานะของบุคคล

มาตรา ๒๒ วรรคสอง กฎหมายที่มีใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎ หรือกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ หากมิได้มีการออกกฎดังกล่าวหรือยังมิได้ดำเนินการนั้น ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติในเรื่องนั้นก่อภาระหรือเป็นผลร้ายต่อประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวเป็นอันสิ้นผลบังคับ แต่ในกรณีที่บทบัญญัติในเรื่องนั้นให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับได้โดยไม่ต้องมีกฎหรือดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ระยะเวลาสองปีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะมีมติขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปี และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาสองปีดังกล่าว

มาตรา ๓๙ ในวาระเริ่มแรก

(๑) ระยะเวลาสองปีตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง สำหรับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้นับแต่เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรมเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบขยายระยะเวลาการดำเนินการออกกฎหมายลำดับรอง ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๗ ออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ทั้งนี้ เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๓๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(ทวี สอดส่อง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กรมราชทัณฑ์

กองกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๖๗ ๓๓๕๙-๖๐ (นายอนุวัฒน์)

โทรสาร. ๐ ๒๕๖๗ ๓๓๕๙-๖๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@doc.mail.go.th